

Strona główna>Sprawy rodzinne i dziedziczenie>Legalne wywiezienie dziecka za granicę
Legalne wywiezienie dziecka za granicę

Rumunia

1 W jakich okolicznościach rodzic może zgodnie z prawem wywieźć dziecko do innego państwa bez zgody drugiego rodzica?

Zgodnie z art. 30 ust. 1 lit. c) ustawy nr 248/2005 o swobodnym przepływie obywateli rumuńskich za granicę małoletni, który posiada osobisty dokument podróży lub – w stosownych przypadkach – dowód tożsamości (zwykły lub elektroniczny) i który podróżuje za granicę wraz z jednym z rodziców, może opuścić Rumunię bez konieczności uzyskania oświadczenia o wyrażeniu zgody przez drugiego rodzica, pod warunkiem że towarzyszący dziecku rodzic wykaże, że dziecko powierzono mu na mocy prawomocnego wyroku sądu kończącego postępowanie w sprawie lub że wykonuje on wyłączną władzę rodzicielską na mocy prawomocnego wyroku sądu kończącego postępowanie w sprawie, w której postępowanie wszczęto w dniu 15 lutego 2013 r. lub po tej dacie.

Oświadczenie o wyrażeniu zgody nie jest wymagane również w przypadku, gdy sąd pozbawił drugiego z rodziców praw rodzicielskich lub, w zależności od przypadku, uznał go zgodnie z prawem za zaginionego, jeżeli towarzyszący dziecku rodzic przedstawi dowód w tym zakresie.

Podobnie, zgodnie z art. 30 ust. 6 tiret pierwsze ustawy nr 248/2005, oświadczenie drugiego z rodziców, obojga rodziców lub, w zależności od przypadku, tego z rodziców, któremu powierzono małoletniego; rodzica, który wykonuje wyłączną władzę rodzicielską lub który pozostaje przy życiu, albo jego przedstawiciela ustawowego o wyrażeniu zgody na wyjazd dziecka z Rumunii nie jest konieczne, w przypadku gdy małoletni obywatel Rumunii mający miejsce zamieszkania lub pobytu w kraju docelowym podróżuje tam pod opieką zgodnie z warunkami określonymi w ustawie nr 248/2005.

Straż graniczna zezwala na opuszczenie terytorium Rumunii przez małoletniego, któremu towarzyszy jedno z rodziców, jeżeli matka lub ojciec uzasadni potrzebę wyjazdu za granicę koniecznością odbycia przez małoletniego leczenia, które nie jest dostępne w Rumunii i bez którego jego życie lub zdrowie jest poważnie zagrożone, pod warunkiem że przedstawi w tym celu dowody wydane lub zatwierdzone przez rumuńskie organy opieki zdrowotnej, w których określono okres i państwo lub państwa, w których ma się odbyć leczenie, nawet jeżeli oboje rodzice, drugie z rodziców, ojciec lub matka pozostający przy życiu lub przedstawiciel ustawowy nie wyrazili na to zgody. Straż graniczna zezwala na opuszczenie terytorium Rumunii przez małoletniego również wtedy, gdy towarzysząca mu osoba przedstawi dowody na to, że małoletni wyjeżdża w celu podjęcia studiów lub wzięcia udziału w oficjalnych zawodach, okazując właściwe dokumenty wskazujące okres i państwo lub państwa, w których mają odbywać się takie studia lub zawody, nawet jeżeli zgodę wyraziło tylko jedno z rodziców.

2 W jakich okolicznościach zgoda drugiego rodzica jest niezbędna dla wywiezienia dziecka do innego państwa?

Zgoda drugiego rodzica jest wymagana w celu wywiezienia dziecka do innego państwa członkowskiego, jeżeli władzę rodzicielską wykonują wspólnie oboje rodzice.

Rodzice wykonują władzę rodzicielską wspólnie i w równym stopniu bez względu na to, czy małoletni urodził się w trakcie trwania małżeństwa rodziców (art. 503 ust. 1 kodeksu cywilnego).

W przypadku rozwiązania małżeństwa przez rozwód oboje rodzice wspólnie wykonują władzę rodzicielską, chyba że sąd postanowi inaczej. Jeżeli istnieją uzasadnione przesłanki, ze względu na dobro dziecka sąd może orzec, że władzę rodzicielską powinno wykonywać tylko jedno z rodziców (art. 397 i 398 ust. 1 kodeksu cywilnego).

Zgodnie z art. 30 ust. 1 lit. b) ustawy nr 248/2005 w celu wywiezienia małoletniego obywatela Rumunii za granicę to z rodziców, które mu towarzyszy, ma obowiązek przedstawić organom straży granicznej oświadczenie o wyrażeniu przez drugie z rodziców zgody na wyjazd tego małoletniego za granicę na okres nieprzekraczający 3 lat od daty sporządzenia oświadczenia.

Oświadczenie wymaga poświadczenia przez notariusza w Rumunii, a za granicą – przez rumuńskie misje dyplomatyczne lub urzędy konsularne. Natomiast jeżeli oświadczenie takie złożono przed organami zagranicznymi, należy zapewnić jego zgodność z przewidzianymi w prawie wymogami superlegalizacji lub dołączyć do nich *apostille* uzyskaną zgodnie z postanowieniami Konwencji haskiej z dnia 5 października 1961 r. znoszącej wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych. Wyjątek stanowią dokumenty pochodzące z państwa, z którym Rumunia zawarła traktaty, konwencje lub umowy dotyczące pomocy prawnej w sprawach na gruncie prawa cywilnego lub rodzinnego, w których to aktach przewidziano zwolnienie z obowiązku superlegalizacji.

Oświadczenie wydaje się stronom w dwóch egzemplarzach, z których jeden zatrzymuje osoba towarzysząca małoletniemu, a drugi dołącza się do paszportu małoletniego.

3 W jaki sposób można zgodnie z prawem wywieźć dziecko do innego państwa, jeżeli drugi rodzic nie udziela zgody na wywiezienie dziecka do innego państwa, mimo że jest to konieczne?

Jeżeli rodzice nie mogą osiągnąć porozumienia co do wykonywania swoich praw lub wypełniania obowiązków rodzicielskich, sąd opiekuńczy podejmuje decyzję, kierując się dobrem dziecka, po wysłuchaniu rodziców i po uwzględnieniu opinii psychologiczno-społecznej (art. 486 kodeksu cywilnego). Zgodę drugiego rodzica na wyjazd dziecka za granicę może zatem zastąpić wyrok sądu.

4 Czy do tymczasowego wywiezienia dziecka (np. na wakacje, w celach związanych z opieką medyczną itd.) oraz wywiezienia dziecka na stałe takie mają zastosowanie te same zasady? Jeżeli dotyczy, proszę przedstawić właściwe formularze zgody.

Zgoda drugiego z rodziców jest wymagana, jeżeli celem podróży z dzieckiem za granicę jest zmiana miejsca zamieszkania dziecka, chyba że to z rodziców, które chce się przeprowadzić, wykonuje wyłączną władzę rodzicielską.

Kodeks cywilny stanowi bowiem, że w przypadku gdy dochodzi do ograniczenia wykonywania władzy lub praw rodzicielskich, zmiana miejsca zamieszkania dziecka wraz z tym z rodziców, u którego dziecko zamieszkuje, może nastąpić tylko za uprzednią zgodą drugiego z rodziców. W przypadku braku porozumienia między rodzicami decyzję w tej sprawie podejmuje sąd opiekuńczy (art. 497 kodeksu cywilnego).

W ustawie 248/2005 nie rozróżnia się wyjazdu za granicę na pobyt czasowy i wyjazdu na pobyt stały.

Zgodnie z art. 34 decyzji rządu nr 94/2006 zatwierdzającej przepisy wykonawcze do ustawy nr 248/2005 wzór oświadczeń wymaganych w przypadku wyjazdu małoletniego z kraju określa się w drodze zarządzenia Inspektora Generalnego Inspektoratu Generalnego Straży Granicznej.

Tekst ustawy nr 248/2005 można znaleźć [tutaj](#).

Odnosne dokumenty

[Wzór oświadczenia o wyrażeniu zgody przez jedno z rodziców na wyjazd małoletniego dziecka poza terytorium państwa w towarzystwie drugiego z rodziców](#)

[Wzór oświadczenia o wyrażeniu zgody przez jedno z rodziców na wyjazd małoletniego dziecka poza terytorium państwa w towarzystwie innej osoby pełnoletniej](#) (194 Kb)

Ostatnia aktualizacja: 14/12/2021

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwy punkt kontaktowy Europejskiej Sieci Sądowej (EJN). Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. ESS ani Komisja Europejska nie ponoszą odpowiedzialności za wszelkie informacje, dane lub odniesienia zawarte w tym dokumencie.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.